

I

(Rezolucje, zalecenia i opinie)

REZOLUCJE

RADA

Projekt Rezolucji

z dnia 26 września 2008 r.

Dalszy rozwój europejskiej polityki kosmicznej

(2008/C 268/01)

RADA,

UWZGLĘDNIAJĄC umowę ramową między Wspólnotą Europejską a Europejską Agencją Kosmiczną (ESA), która to umowa weszła w życie w maju 2004 r., i coraz ściślejszą współpracę między obiema stronami,

PRZYPOMINAJĄC o kierunkach działań wyznaczonych przez Radę ds. Przestrzeni Kosmicznej na posiedzeniach w dniach 25 listopada 2004 r., 7 czerwca 2005 r. i 28 listopada 2005 r.;

ZWRACAJĄC UWAGĘ na rezolucję Rady ds. Przestrzeni Kosmicznej z dnia 22 maja 2007 r., w którym to dokumencie z zadowoleniem przyjęto i poparto europejską politykę kosmiczną oraz ustanowiono założenia tej polityki w Europie;

ODNOTOWUJĄC FAKT, że we wspomnianej rezolucji zwrócono się do Komisji Europejskiej, dyrektora generalnego ESA oraz do państw członkowskich Unii Europejskiej i ESA o to, by zgodnie z zakresem umowy ramowej monitorowali i oceniali realizację wspomnianej polityki, w tym realizację najważniejszych kwestii wskazanych w załącznikach do rezolucji;

ODNOTOWUJĄC FAKT, że państwa członkowskie na podstawie planu realizacji europejskiej polityki kosmicznej jako priorytet wskazały dwie programowe dziedziny działań, tzn. udane wdrożenie projektów Galileo i GMES (Globalny monitoring środowiska i bezpieczeństwa), oraz kilka kwestii horyzontalnych;

DOCENIAJĄC znaczne postępy w tych dziedzinach — co stwierdzono we wspólnym sprawozdaniu ESA–WE z postępów prac — a także Z ZADOWOLENIEM PRZYJMUJĄC postępy w ustanawianiu w Europie strategii stosunków międzynarodowych w dziedzinie przestrzeni kosmicznej;

POTWIERDZA w tym kontekście, że ważne jest, by Europa dysponowała niezależnym dostępem do przestrzeni kosmicznej, światowej klasy programem naukowym, wybitnymi usługami satelitarnymi na użytek meteorologii operacyjnej i komunikacji komercyjnej, a także trwałą i nowoczesną bazą techniczną,

PODKREŚLA, że ważne jest, by WE i ESA sprawniej koordynowały programy rozwoju technologii kosmicznych, zwłaszcza te, które są poświęcone podstawowym technologiom kosmicznym mogącym dać Europie strategiczną niezależność,

PRZYPOMINA o dyskusjach, które europejscy ministrowie odpowiedzialni za politykę kosmiczną prowadzili podczas nieformalnego posiedzenia w Kourou — gdzie znajduje się europejski kosmodrom — w dniach 21–22 lipca 2008 r.

I. WIZJA EUROPEJSKIEJ POLITYKI KOSMICZNEJ

UZNAJĄC, że europejska polityka kosmiczna daje perspektywę wzmocnienia pozycji Europy jako światowej klasy lidera w dziedzinie przestrzeni kosmicznej, ponieważ pozwala zrealizować europejskie polityki i cele w zakresie zastosowań, usług i związanej z nimi infrastruktury, zwiększa oddziaływanie społeczne, kulturalne, gospodarcze i naukowe Europy, rozwija jej potencjał przemysłowy i naukowy oraz zapewnia jej polityczną i technologiczną niezależność w przemyśle, spójny i realistyczny sposób;

UZNAJĄC, że polityka ta — oparta na uczestnictwie UE, ESA i ich państw członkowskich w europejskim programie kosmicznym — powinna być dalej realizowana i rozwijana, przy czym powinna zachować ambitne cele w ramach zdolności dostępnych do zastosowań naukowych i operacyjnych;

ZAZNACZAJĄC, że wszystkie europejskie działania związane z przestrzenią kosmiczną przyczyniają się do osiągnięcia celów zawartych w układzie o przestrzeni kosmicznej sporządzonym przez ONZ i prowadzone są z pełnym poszanowaniem przewidzianych w nim zasad, co dotyczy szczególnie:

- badań i użytkowania przestrzeni kosmicznej dla dobra i w interesie wszystkich krajów oraz uznania przestrzeni kosmicznej za własność całej ludzkości,
- użytkowania przestrzeni kosmicznej wyłącznie w celach pokojowych,
- działania na rzecz współpracy międzynarodowej przy badaniu i użytkowaniu przestrzeni kosmicznej,
- i że Europa popiera obecne wysiłki Komitetu ds. Pokojowego Wykorzystania Przestrzeni Kosmicznej ONZ (COPUOS), by zmniejszyć ilość odpadów kosmicznych i zapobiec ich produkowaniu;

PODKREŚLAJĄC, że należy zabiegać o większą aprobatę społeczną dla rozwoju technologii kosmicznych, dążyć do komplementarności działań i jak największej synergii z osiągnięciami w dziedzinach niezwiązanych z przestrzenią kosmiczną;

UZNAJĄC, że Unia Europejska, ESA i ich państwa członkowskie są trzema kluczowymi podmiotami kształtującymi europejską politykę kosmiczną, a także PODKREŚLAJĄC, że Unia Europejska podejmuje się coraz większej liczby zadań w zakresie przestrzeni kosmicznej, zwłaszcza takich, które są związane z zastosowaniami kosmicznymi - jak przystało podmiotowi o znaczeniu globalnym - i że swoimi działaniami tworzy wartość dodaną w stosunku do działań ESA i państw członkowskich, a jednocześnie respektuje rolę i odpowiedzialność każdego z tych podmiotów;

BIORĄC POD UWAGĘ FAKT, że w tych warunkach, a także w ramach europejskiej polityki kosmicznej Unia Europejska, ESA oraz ich państwa członkowskie są głównymi uczestnikami działań związanych z przestrzenią kosmiczną i że sprawią one, że Europa stanie się jedną z największych potęg kosmicznych na arenie międzynarodowej. W tym kontekście STWIERDZA, że przedmiotem działań powinny być następujące kwestie:

- zgodnie ze strategią stosunków międzynarodowych — promowanie spójnej koncepcji współpracy międzynarodowej w dziedzinie programów kosmicznych z uwagi na ich globalny charakter i bycie przy tym świadomym, że Europa powinna być w stanie sprostać światowej konkurencji. Priorytetowymi dziedzinami, w których należy podejmować współpracę międzynarodową, są: badanie Układu Słonecznego, środowisko ziemskie oraz zrównoważony rozwój,
- dopilnowanie, by wszystkie państwa członkowskie UE i ESA mogły swobodnie i w równy sposób korzystać z efektów działalności kosmicznej w kontekście polityki publicznej, danych naukowych, rozwoju technicznego, działalności przemysłowej i usług,
- wzmocnienie istniejących mechanizmów pozwalających koordynować europejską wiedzę fachową oraz inwestycje w

działalność kosmiczną pochodzące ze źródeł wspólnotowych, międzyrządowych i krajowych, a także stworzenie mechanizmów pozwalających zwiększyć synergii między cywilnymi i obronnymi programami kosmicznymi przy jednoczesnym poszanowaniu konkretnych wymogów w obu sektorach, w tym kompetencji decyzyjnych i systemów finansowania,

- zagwarantowanie UE, ESA i ich państwom członkowskim stałego, niezależnego, niezawodnego i opłacalnego dostępu do przestrzeni kosmicznej na przystępnych warunkach, opartego na zestawie odpowiednich, konkurencyjnych, światowej klasy wyrzutni i na europejskim kosmodromie operacyjnym,
- kanalizowanie w ramach UE popytu na zastosowania kosmiczne - w oparciu o potrzeby polityki UE oraz państw członkowskich ESA i UE - dzięki przejrzystemu procesowi pozwalającemu UE identyfikować wymagania użytkowników, ustalać priorytety i zapewniać ciągłość usług. Utrzymywanie narzędzi niezbędnych do świadczenia tych usług, w tym ich finansowanie, powinno w stosownych przypadkach odbywać się w partnerstwie z zainteresowanymi stronami i operatorami,
- dążenie do opracowania odpowiednich ram regulacyjnych, które umożliwią szybkie powstawanie nowoczesnych i konkurencyjnych usług niższego szczebla, zwłaszcza w celu zagwarantowania trwałego dostępu do widma dla wszystkich zastosowań opartych na przestrzeni kosmicznej,
- organizacja zarządzania przestrzenią kosmiczną w zgodzie z rezolucją z 4. posiedzenia Rady ds. Przestrzeni Kosmicznej i z politycznymi ambicjami UE, ESA i ich państw członkowskich, zwłaszcza optymalizacja procesu podejmowania decyzji w sprawie przestrzeni kosmicznej w Radzie Unii Europejskiej i w pozostałych instytucjach UE,
- wypracowanie odpowiednich unijnych instrumentów i systemów finansowania i uwzględnienie przy tym specyficznego charakteru sektora przestrzeni kosmicznej, konieczności poprawy jego konkurencyjności ogólnej i przemysłowej oraz potrzeby zrównoważenia struktury przemysłowych wspólnotowych inwestycji w badania związane z przestrzenią kosmiczną oraz w użytkowanie trwałych zastosowań opartych na przestrzeni kosmicznej z korzyścią dla Europy i jej mieszkańców, i rozważenie zwłaszcza wszystkich skutków prowadzenia polityki przestrzeni kosmicznej w ramach kolejnej perspektywy finansowej,
- pogłębienie współpracy z krajami rozwijającymi się;

PODKREŚLA, że korzystne byłoby, gdyby ministrowie państw członkowskich UE i ESA odpowiedzialni za politykę kosmiczną spotykali tak często, jak będzie to potrzebne, by na podstawie odpowiedniego harmonogramu omawiać główne problemy polityczne.

II. OBECNE PRIORYTETY

Z ZADOWOLENIEM PRZYJMUJE znaczne postępy w realizacji programów Galileo i GMES, a mianowicie:

- udane wystrzelenie i udaną walidację na orbicie satelity Giove B, co pozwala zademonstrować podstawowe nowe technologie niezbędne do funkcjonowania systemu Galileo,
- konkluzje Rady UE z listopada 2007 r., a następnie przyjęcie przez Parlament Europejski i Radę rozporządzenia w sprawie dalszej realizacji europejskich programów GNSS, w którym sprecyzowano zasady publicznego zarządzania fazą rozmieszczania systemu Galileo oraz działaniem systemu EGNOS oraz skutki podejmowanych działań dla finansowania systemu Galileo,
- decyzję państw członkowskich ESA o zainicjowaniu programu rozwoju elementu GMES związanego z przestrzenią kosmiczną; zawarcie umowy między WE a ESA przewidującej udział Wspólnoty w tym programie; a także przeznaczenie przez WE wstępnych funduszy operacyjnych poprzez wdrożenie działań przygotowawczych GMES w roku 2008,
- przedstawienie na forum GMES w Lille przedoperacyjnych usług GMES;
- zainicjowanie partnerstwa na rzecz GMES i Afryki w drodze „procesu lizbońskiego na rzecz GMES i Afryki” z myślą o użytkownikach z Afryki,
- propozycję w sprawie podstawowej struktury GMES opisaną w harmonogramie z Monachium;

POTWIERDZA, że niezmiennym priorytetem pozostaje szybkie wdrożenie obu wspomnianych wyżej programów.

A. GALILEO

UZNAJĄC, że program Galileo jest pierwszym sztandarowym programem kosmicznym UE;

ZWRACA SIĘ do Komisji, by uwzględniła i przeanalizowała napotkane w przeszłości problemy, tak by można było w pełni wykorzystać zdobyte doświadczenie;

OCZEKUJE utworzenia międzyinstytucjonalnego panelu ds. Galileo;

PODKREŚLA, że Komisja Europejska, ESA i ich państwa członkowskie powinny zwiększyć koordynację działań, jeżeli chodzi o badania i rozwój w dziedzinie systemów, usług i zastosowań nawigacji satelitarnej;

PODKREŚLA stałą współpracę z partnerami międzynarodowymi nad problemem kompatybilności i interoperacyjności systemu;

ZWRACA SIĘ do Komisji, by rozważyła skutki prawne — zwłaszcza kwestię zobowiązań — wynikające z faktu, że Wspólnota Europejska stanie się właścicielem sfinansowanych przez siebie aktywów rzeczowych oraz wartości niematerialnych i prawnych

związanych z zastosowaniami kosmicznymi, należących np. do programów Galileo i EGNOS.

B. GMES

PRZYPOMINAJĄC, że GMES jest inicjatywą, która powstała z myślą o potrzebach użytkowników i która powinna jak najbardziej rozszerzyć wykorzystanie w Europie istniejących kosmicznych i innych niż kosmiczne centrów, zdolności i usług obserwacji Ziemi, w tym EUMETSAT-u, Centrum Satelitarnego UE...;

PODKREŚLA, że istniejąca infrastruktura obserwacji Ziemi utrzymywana przez państwa członkowskie obok infrastruktury obserwacji przestrzeni kosmicznej stanowi duży wkład w zdolności obserwacji Ziemi i powinna zostać udostępniona GMES na stałe;

ZAZNACZA, że niezbędna jest ciągłość danych i usług i że Unia Europejska musi ją zapewnić przede wszystkim w drodze długoterminowego finansowania, za pomocą partnerstw na rzecz poszczególnych elementów GMES;

POTWIERDZA rolę ESA jako agencji rozwijającej i zaopatrującej wyspecjalizowane misje GMES Sentinel oraz jako koordynatora całego elementu GMES związanego z przestrzenią kosmiczną, w tym wkładów udostępnionych przez państwa członkowskie, EUMETSAT i innych partnerów GMES;

ZWRACA SIĘ do Komisji o przygotowanie z myślą o GMES odpowiednich ram prawnych i o włączenie w te prace w razie potrzeby także Sekretariatu Generalnego Rady, a także o zbadanie skutków wprowadzenia certyfikacji danych pochodzących z obserwacji satelitarnych;

PODKREŚLA, że wiele usług informacyjnych GMES ma w Europie charakter dobra publicznego i usługi te muszą być udostępniane w sposób pełny i otwarty, z zastrzeżeniem pewnych ograniczeń związanych np. z bezpieczeństwem;

SĄDZI, że należy opracować plan działań, który prowadziłby do ustanowienia unijnego programu dotyczącego GMES, mającego zapewnić ciągłość usług GMES oraz podstawowych danych obserwacyjnych, których wymagają te usługi. Plan ten powinien obejmować następujące kwestie:

- koncepcję ogólnego zarządzania GMES i jego elementami, wskazującą stosownych uczestników, ich role i zadania, opartą na szeregu partnerstw na rzecz GMES, a także przewidującą odpowiedni udział państw członkowskich ESA niebędących członkami UE,
- plan trwałego finansowania GMES, oparty na ocenie ogólnych potrzeb finansowych związanych z GMES oraz na określonej strategii budżetowej na szczeblu krajowym i europejskim, uwzględniający trzy kolejne fazy: fazę badań i rozwoju finansowaną ze środków na badania i rozwój; fazę przejściową finansowaną zarówno ze środków na badania i rozwój, jak i ze środków operacyjnych oraz fazę operacyjną finansowaną ze specjalnych środków na działania z udziałem użytkowników,

- mechanizmy świadczenia usług operacyjnych dla każdej z usług GMES, w tym wskazanie operatorów,
- określony wspólnie przez UE i państwa członkowskie proces formalizowania zobowiązań do udostępniania na rzecz GMES istniejącej infrastruktury obserwacyjnej i usługowej,
- rolę, jaka przypada inicjatywie GEO oraz innym inicjatywom międzyrządowym lub wielostronnym, takim jak CEOS, w dostępie do szeregu istniejących danych, a także wkład GMES w te międzynarodowe działania,
- proces określania kompleksowej polityki dotyczącej danych dla wszystkich danych wygenerowanych przez system GMES, w tym stosowne oznaczanie i polityka w zakresie bezpieczeństwa danych mające zapewnić pełną ochronę danych wrażliwych i utrzymanie ich poufności;

Z ZADOWOLENIEM PRZYJMUJE

- zaproponowane przez Komisję Europejską we wstępnym projekcie budżetu na rok 2009 nowe działania przygotowawcze, będące wstępem do przyszłego finansowania operacyjnej fazy GMES,
- zamiar Komisji, by poruszyć wszystkie te kwestie w komunikacie, który zostanie przyjęty w październiku 2008 r. po konsultacjach z najważniejszymi zainteresowanymi stronami, a zwłaszcza po uzgodnieniu z ESA ogólnego programowego podejścia do elementu GMES związanego z przestrzenią kosmiczną,
- zamiar dyrektora generalnego ESA, wyrażony po konsultacjach z państwami członkowskimi ESA i z Komisją, by w listopadzie 2008 r. przedłożyć Radzie ESA na szczeblu ministerialnym propozycję programu poświęconego drugiemu segmentowi elementu GMES związanego z przestrzenią kosmiczną.

III. NOWE PRIORYTETY EUROPEJSKIEJ POLITYKI KOSMICZNEJ

ZAZNACZA, że Rada Europejska w dniu 14 marca 2008 r. z zadowoleniem przyjęła wspólne sprawozdanie Wysokiego Przedstawiciela i Komisji Europejskiej pt. „Zmiany klimatu a bezpieczeństwo międzynarodowe”; w sprawozdaniu tym przypomniano, że w roku 2007 większość apelów o pomoc humanitarną w sytuacjach nadzwyczajnych była związana z klimatem, i wskazano na fakt, że zmiany klimatu wielokrotnie zagrożenia związane z bezpieczeństwem;

PRZYPOMINA, że Rada Europejska zwróciła się do Rady Unii Europejskiej o przedłożenie zaleceń co do stosownych działań w tej dziedzinie;

UZNAJE przedstawione poniżej cztery dziedziny za priorytetowe dla europejskiej polityki kosmicznej w najbliższym okresie:

A. PRZESTRZEŃ KOSMICZNA A ZMIANY KLIMATU

MAJĄC NA UWADZE FAKT, że czekające ludzkość zmiany klimatu budzą zaniepokojenie na całym świecie i że UE odpowiednio dostosowuje swoją politykę, by móc im sprostać;

PODKREŚLA, że należy zwiększać jakościową i ilościową wiedzę o zakresie zmian klimatu i ich konsekwencjach oraz że trzeba kontynuować i zwiększać europejski udział w zdobywaniu tej wiedzy i tworzeniu związanych z nią modeli, po to by dostarczyć dowodów naukowych pozwalających na podejmowanie kluczowych decyzji w polityce ochrony środowiska;

DOCENIA wyjątkową rolę programów kosmicznych, które dzięki globalnym zdolnościom obserwacyjnym i długoterminowemu funkcjonowaniu dostarczają społeczności naukowców szeregu danych potrzebnych do prowadzenia badań nad zmianami klimatu, a jednocześnie stanowią uzupełnienie dla innych narzędzi obserwacyjnych i pomiarowych;

DOCENIA udział programu ESA zatytułowanego *Living Planet* oraz krajowych misji kosmicznych związanych z naukami o Ziemi, programów operacyjnych EUMETSAT-u oraz infrastruktury komponentu GMES związanego z przestrzenią kosmiczną w gromadzeniu obserwacji pozwalających Europie uzyskać szeregi czasowe parametrów klimatycznych i zrozumieć najważniejsze procesy klimatyczne;

APELUJE do społeczności naukowej, by wspólnie z Komisją Europejską, ESA i EUMETSAT-em określiła, w jaki sposób usługi GMES i europejskie archiwa obserwacji kosmosu mogą najskuteczniej przyczynić się do dostarczania danych, w tym podstawowych zmiennych klimatycznych, na użytek badań naukowych;

ZWRACA SIĘ do Komisji o przeprowadzenie badań, by ocenić zapotrzebowanie na pełny dostęp do znormalizowanych danych i na zwiększoną moc komputerową oraz wskazać sposoby zaspokojenia tych potrzeb z uwzględnieniem zdolności i sieci już istniejących w Europie;

Z ZADOWOLENIEM PRZYJMUJE FAKT, że ESA i EUMETSAT wspólnie przygotowują propozycję programu *Meteosat* trzeciej generacji (MTG), która zostanie przedstawiona Radzie ESA na szczeblu ministerialnym w listopadzie 2008 r., a następnie Radzie EUMETSAT-u; program ten, który będzie stosowany głównie w meteorologii operacyjnej, będzie także miał swój udział w GMES, w monitorowaniu klimatu, a tym samym w śledzeniu jego globalnych zmian.

B. UDZIAŁ POLITYKI KOSMICZNEJ W STRATEGII LIZBOŃSKIEJ

PODKREŚLA, że problematyka kosmiczna, będąca najnowocześniejszą dziedziną badań i rozwoju i przynosząca efekty, które można spożytkować gospodarczo, może się przyczynić do realizacji celów lizbońskich, a tym samym do spełnienia gospodarczych, edukacyjnych, społecznych i ekologicznych ambicji UE i oczekiwań jej mieszkańców; może także przyczynić się do realizacji celów w dziedzinie wzrostu gospodarczego i zatrudnienia poprzez stworzenie w całej Europie nowych szans na działalność gospodarczą i dostarczenie nowych rozwiązań na użytek różnorodnych usług, co przyczyni się do spójności terytorialnej;

UWAŻA, że wraz z przyjęciem przez Parlament Europejski i Radę w dniu 18 grudnia 2006 r. siódmego wspólnotowego programu ramowego w zakresie badań, rozwoju technologicznego i demonstracji, a w nim nowego tematycznego rozdziału pt. „Przestrzeń kosmiczna” jako elementu programu szczegółowego „Współpraca”, UE uznała problematykę kosmiczną za jeden z priorytetów i zasadniczych elementów europejskiego społeczeństwa opartego na wiedzy;

PODKREŚLA, że zastosowania kosmiczne, takie jak komunikacja satelitarna, systemy EGNOS i Galileo oraz GMES, mają w założeniu stworzyć — zwłaszcza małym i średnim przedsiębiorstwom — znaczne możliwości rynkowe dzięki rozwojowi usług niższego szczebla o dodatkowej wartości oraz że UE, ESA i ich państwa członkowskie muszą w związku z tym w jak największym stopniu wykorzystać wspomniane zasoby kosmiczne. Wzrost ten należy stymulować po to, by przyspieszyć powstawanie nowych możliwości gospodarczych oraz rozwijać usługi płynnie wiążące systemy nawigacji, obserwacji i komunikacji satelitarnej i łączące je z sieciami naziemnymi. Osiągnięcie tych celów wymaga odpowiednich ram regulacyjnych, trwałego dostępu do widma radiowego dla zastosowań kosmicznych oraz opracowania norm w odpowiednich obszarach;

ODNOTOWUJE, że należałoby zatem zastanowić się nad objęciem działań kosmicznych inicjatywą rynków pionierskich.

C. PRZESTRZEŃ KOSMICZNA A BEZPIECZEŃSTWO

ZAZNACZA, że problematyka kosmiczna ma ważny udział we wspólnej polityce zagranicznej i bezpieczeństwa/europejskiej polityce bezpieczeństwa i obrony, w tym w zadaniach petersberskich, a więc przyczynia się do bezpieczeństwa obywateli Europy;

PRZYPOMINA, że zasoby kosmiczne stały się nieodzowne dla naszej gospodarki, a więc należy zadbać o ich bezpieczeństwo; PODKREŚLA, że Europa, chcąc umocnić swoją pozycję jako światowej klasy lidera w dziedzinie przestrzeni kosmicznej, musi rozwijać europejskie zdolności pozwalające jej monitorować i nadzorować swoją infrastrukturę kosmiczną i odpady kosmiczne - początkowo w oparciu o istniejące zasoby krajowe i europejskie - i że musi przy tym korzystać ze stosunków, które

ewentualnie nawiąże z innymi krajami partnerskimi, i ze zdolności tych krajów;

SĄDZI, że z uwagi na międzynarodowy i polityczny charakter tych zdolności Unia Europejska zacznie odgrywać aktywną rolę, we współpracy z ESA i państwami członkowskimi, w stopniowym tworzeniu tych zdolności i odpowiedniej struktury zarządzania;

PODKREŚLA, że Europa musi mieć możliwość wykrywania przypadków nieprzestrzegania międzynarodowych układów i zobowiązań, które są kluczowym instrumentem pozwalającym chronić i promować wartości europejskie;

Z ZADOWOLENIEM PRZYJMUJE, w ramach kompetencji decyzyjnych oraz systemów finansowania przewidzianych w obecnych ramach regulacyjnych, podjęcie przez instytucje europejskie — w reakcji na rezolucję Rady ds. Przestrzeni Kosmicznej z 2007 r. — zorganizowanego dialogu, który ma znacząco poszerzyć koordynację działań w dziedzinie przestrzeni kosmicznej, bezpieczeństwa i obrony i w który włączyły się Komisja Europejska, Sekretariat Generalny Rady, Europejska Agencja Obrony, ESA oraz państwa członkowskie;

PRZYPOMINAJĄC, że GMES opiera się na pewnych zdolnościach obserwacyjnych podwójnego zastosowania oraz że Galileo, GMES i systemy komunikacji satelitarnej będą dostarczać usług, które mogą znaleźć zastosowanie w pewnych dziedzinach bezpieczeństwa;

UZNAJE, że wykorzystywanie Galileo i GMES przez użytkowników wojskowych musi być zgodne z zasadą, że Galileo i GMES to systemy cywilne działające pod kontrolą cywilną, a co za tym idzie, że jakkolwiek zmiana tej zasady wymagałaby analizy w świetle tytułu V TUE, a w szczególności jego art. 17 i art. 23, oraz w świetle konwencji ESA;

ZAZNACZA, że należy:

- określić, w jaki sposób w dłuższej perspektywie zwiększyć koordynację cywilnych i obronnych programów kosmicznych,
- rozwijać zdolności, które dzięki skoordynowanym działaniom w Europie i ewentualnej współpracy z innymi partnerami zapewnią europejskim użytkownikom wyczerpującą świadomość sytuacyjną związaną z przestrzenią kosmiczną,
- uznać zależność Europy od zagranicznych dostawców w zakresie niektórych podstawowych technologii i elementów kosmicznych, ustalić strategię łagodzącą skutki tej zależności, po to by zagwarantować Europie dostęp do tych dóbr, oraz podjąć praktyczne działania, które ograniczą zależność Europy.

ZWRACA UWAGĘ na korzyści z użytkowania istniejących zdolności i istniejącej infrastruktury na szczeblu krajowym i europejskim;

ODNOTOWUJE zamiar dyrektora generalnego ESA, by przedłożyć propozycję programu poświęconego świadomości sytuacyjnej w przestrzeni kosmicznej do przyjęcia Radzie ESA na posiedzeniu ministerialnym w listopadzie 2008 r. i w ten sposób stworzyć podstawy do zwiększenia zdolności operacyjnych przy poszanowaniu roli Europejskiej Agencji Obrony oraz państw członkowskich UE i ESA.

D. BADANIA KOSMICZNE

Z ZADOWOLENIEM PRZYJMUJE udane wyniesienie na orbitę laboratorium *Columbus*, stworzonego przez ESA, oraz udaną demonstrację automatycznego statku transferowego *Jules Verne*, gdyż uważa je za prawdziwie europejskie projekty rozwoju technologii oraz kluczowe elementy zapewniające Europie dostęp do międzynarodowej stacji kosmicznej ISS i możliwość jej trwałego użytkowania;

POTWIERDZA, że badania kosmiczne są światowym zadaniem politycznym i że Europa powinna swoje działania podejmować w ramach programu ogólnoświatowego, a także że żaden kraj nie powinien w tej dziedzinie dominować, a różnorodne podmioty powinny włączać się w działania stosownie do swoich zdolności i priorytetów;

ZAZNACZA, że Europa musi wypracować wspólną wizję i długoterminowy strategiczny plan badań kosmicznych, zapewniający jej kluczową pozycję, a więc bazujący na dziedzinach, w których osiąga ona wybitne wyniki; Unia Europejska, ESA i ich państwa członkowskie muszą zatem - każde w ramach swoich kompetencji i w ścisłej współpracy - rozwijać i promować na arenie międzynarodowej niezbędny dialog polityczny z innymi państwami zaangażowanymi w ogólnoświatowy program;

Z ZADOWOLENIEM PRZYJMUJE propozycję Komisji, by zorganizować konferencję na wysokim szczeblu w sprawie długofalowej globalnej wizji badań kosmicznych i rozpocząć publiczną debatę na temat roli Europy w tym światowym przedsięwzięciu, poprzedzając je odpowiednimi przygotowaniem, koordynowanymi przez ESA, pozwalającymi wskazać dziedziny, w których Europa osiąga wybitne wyniki, a także opracować różnorodne scenariusze jej uczestnictwa w badaniach wraz ze związanymi z tym kosztami i planami;

PRZYJMUJE DO WIADOMOŚCI światową strategię badań kosmicznych, w której nakreślono, jak największe potęgi zamierzają na szczeblu światowym koordynować plany badań załogowych i bezzałogowych, w tym możliwość podjęcia — na późniejszym etapie — załogowych ekspedycji na Marsa;

POTWIERDZA, że Europa, która już od dziesięcioleci — głównie ze względów naukowych — z powodzeniem prowadzi badania kosmiczne, jest zdecydowana odegrać znaczącą rolę w międzynarodowym przedsięwzięciu służącym zbadaniu Układu Słonecznego i rozwinąć dogłębną wiedzę o warunkach życia panujących poza naszą planetą; UZNAJE fakt, że Europa może stać się kluczowym uczestnikiem tych działań tylko dzięki stałym inwestycjom;

ZDAJE SOBIE SPRAWĘ, że planowane technologie przed zrealizowaniem należy uważnie ocenić, mając na uwadze podjęcie kluczowych decyzji, i ZAZNACZA, że mogą one mieć trwałe skutki dla postrzegania w świecie europejskich zdolności naukowych i technicznych oraz dla samooceny mieszkańców Europy;

PODKREŚLA, że badania kosmiczne mogą w istotny sposób zainspirować młodych Europejczyków do podejmowania pracy związanej z nauką i techniką i zwiększenia tego potencjału w Europie.